

A novemberi tél egy tavaszi Anappal ajándékozott meg bennünket, a Namoto Team pedig egy csaknem elmaradt verseny megrendezésével. Ez utóbbi ajándéknak a hatvanhét induló örült leginkább.

Hogy az örömük ne legyen olyan felhőtlen, arról a helyenként igencsak süppedős homokos talaj gondoskodott, amelyen a kétórás futamidő módfelett hosszúnak tűnt – különösen a „rövid sprintekhez” szokott krosszozók számára. „Nagyon örültem, amikor láttam, hogy már csak negyedóra van hátra a versenyből – mesélte a győztes Tóth Ádám (nyitóképünkön) a befutó után. – Aztán amikor a következő körben megint kinéztem az órára, rájöttem, hogy elnéztem az időt. Még több mint ötven perc volt hátra. Abban a pillanatban ez egy borzasztó felismerés volt.”

Kökényesi szerint csak az első fél óra volt nehéz, onnan már minden mindegy alapon lehetett motorozni. Csósz Lajos, aki endurósként megszokta a hosszú nyúzópróbákat, egyenletes tempóban rótt a köröket. Eközben a pálya leggyorsabb szakaszán óriási légi utakra vitte nehéz négyüteműjét. Dehát ez a nehéz vas a „csiki-csukis” szakaszokon nem volt ellenfele a krosszozók könnyűlovasságának. Szerdahe-



A gyorsaságizó Benner (18) helytállt az off road-specialisták között



Soóky ennél a tankolásnál sok időt veszített a boxban



Földharc

EREDMÉNY

A Dombok Királya: Tóth Ádám, 2. Soóky Zsolt, 3. Kökényesi György, 4. Csósz Lajos, 5. Szerdahelyi Balázs, 6. Benner Zsolt, 7. Pecsénka Zsolt, 8. Kerner Tamás, 9. Vaska Kálmán, 10. Majosházi Péter, 11. Nádor Tamás, 12. Podonyi János, 13. Tóth Attila, 14. Lipták Tamás, 15. Szellák Richárd, 16. Schrenkh Péter

Hagyomány, hogy szezon végén a motorosok megívják a Dombok Királya címért. Idén a király egyúttal a legjobb földműves – vagy **KIRÁLYVÁLASZTÓ** inkább földharcos is volt.

lyinek tíz perccel a befejezés előtt, kinn a pályán fogyott ki az üzemanyaga, emiatt tartalékállásban erőtlen motorral vánszorgott be tankolni – de így is negyedik lett. Soóky esélyeit is lerontotta egy hosszúra nyúlt tankolás – enélkül lehet, hogy másképp ala-

Meg kellett hosszabbítani a pályát a rajt előtt a hatvanhét induló miatt. Az első sorban az esélyesek várokoztak

Csizmadia–Radányi összetételű „Lassú Jármű Team”-je nem is volt olyan lassú, hiszen harmincadikként érték célba. Az egyetlen hölgy induló, Cseresznyés Timea végigállta a két órát, és nem is lett utolsó. Kétévi szünet után kölcsönmotorral indult Pecsénka Zsolt, és így is hetedik lett...

De folytathatnák a sort az amatőr kategóriák győztesével, Vaska Kálmánnal, Tóth Attilával, Benner Zsolttal, végül is elismerés illeti mind a negyvenhét befutót. Bár közülük csak egy lehetett a király, valamennyien a kitartás és a „földharc” mesterei.

Szöveg és kép: Vörös János

